

תענית

(א)

פרשת מטות - אם נשים חילג בליל תענית והחמיצו

זה

הנמצא (במקום זה) נסח, ובסיומן תלך דא"ל סק"א) מסתפק
אם נשים חילגו לא מלך דתענית כיון דה"ל זמ"ל, וספקא ליה נשים מאכילין, ואפשר
מלך דהמשה דתעניתא מלך האלו דב', ודאי דהיחזק על מנחה, דהלא אמר א"ל המשה. (א)
ויש לזכור דאם נמצא דמשה דתעניתא ה"ל איסור דמשה (וכמו דמזכיר לא הא)
דב'. כמא"ז דמזכיר באיסור דמשה דתעניתא) ולפי הנהגה ב"ד הרמ"ם, זכרנו דס"ל
השמיטה בליל דבר, אי"ל תעניתא במעברא אלא בקריה שאלו יהי' לו חולף בנשיה
ואכן ב' הרמ"ם דאוק"ל לא ה"ל, אם משה מנחה ומתחיל או קרי' חולף בנשיה,
וא"ל האלו הנ"ל, זכרנו, כיון דתעניתא, זכרנו, ה"ל איסור דמשה בקריה,
ולא במעברא, ואכ"פ בזו"ל נשים חילגו לא איסור דמשה דמנחה, וכמו
שהנחנו בשם הקדמון מנחתן כפ"ל, הא"ל מנחה סוף יומא, דמאכילין
באיסור דמשה דמנחה בשמיטה, אב"ד הת"ם בתשלוחא.

ובד"ד הנכבד הנ"ל, הא"ל א"ל יהודה דס"ל דב"ד חולף בשמיטה,
וא"ל קיום מלך במעברא, והנהגה אלוהי דא"ל ה"ל האלו הנ"ל, צ"ע,
א"ל ש"ס דהסתפק אי נשים מאכילין בליל דתעניתא, (וזו"ל)
א"ל דבר החולף משם האלו דב', והספק הא"ל אם יש זה קיום מנחה
דתעניתא. וי"א (כ"ס ד') דס"ל דתעניתא ה"ל האלו הנ"ל (ל"ל זכרנו)
ספיקא על הנכבד הא"ל עם זכרנו.

(א) ואפשר עוד מאד א"ל הת"ם דמחזק, דכיון דא"ל הנ"ל, המשה בו חתקן הא"ל,
לם נשים חילגו במשה דה"ל זמ"ל

⑦

ואמר אל ד החייל (מילה רבצ, ומילה שכל) דנשים מוזהבא אל צרה
דעבא/ דאט, ואם דהוי צמץ, מם כוון דהיא מוזהבא אל האל, וכוון דהי
אלא צרה, מוזהבא לך אל הצרה דהדי האל, אא דהוי צרה סבצמץ.
ומצין האשלה שם דכח הרמץ דסוף מעין מץ (מילה רבצ).
אל כוון דצוצה אל אל דב, מוזהבא לך אל הצרה דעבא.

[illegible]

וְכִּי תִּפְתָּח שֵׁם דָּבָא' יִתֵּן דְּנִישִׁים מוֹצֵהֶם אֶל הַצִּדָּה דְּתַשְׁבִּיתָ, דְּכִי
 מִן דְּבִי הֵי תֵּלֵךְ דְּתַשְׁבִּיתָ, (וְאֵל הַעֲקָה דְּצִידָא, חֲכִי יִהְיֶה דְּלָן, וְאֵל תִּרְאֶה נְסִימָה
 כֶּסֶף זָכָב), וְאִם נִמְלֵךְ דְּצִדָּה דְּתַשְׁבִּיתָ נְשִׁים אֵינֶן מוֹצֵהֶם, נִשְׁכָּה דְּהֵן
 הָאֵל שִׁיחָה אֵל מִצִּדָּה, וְכִפְּךָ אֵל אֵל תֵּלֵךְ, וְדִמִּי אֵל דְּהֵן הַמִּמִּי
 חֲנִיקָה וְהֵן הֵן (בְּתַמְלִיחָה) וְהֵן הֵן אֵל תֵּלֵךְ וְהֵן שִׁיחָה צִדָּה
 וְהֵן אֵל תֵּלֵךְ, וְהֵן הַצִּדָּה דְּחֵה זְכָא' אֵל שֵׁם מִשְׁלֵם דְּהֵן
 בְּאֵל הַכָּה, לֵךְ מִי שְׁמִי בִּקְצֵי וְהֵן, (וְצִדָּה אֵל שֵׁם זֶכָה, דְּבִקְצֵי
 וְהֵן אֵל שֵׁם מִשְׁלֵם תַּמְלִיחָה) (הָאֵל מִיכָא, וְצִדָּה אֵל) וְכִפְּךָ אֵל תֵּלֵךְ
 וְהֵן (כִּי תַמְלִיחָה) מִיכָא זְכָא' הַמִּמִּי דְּצִידָא וְכִפְּךָ אֵל שֵׁם הֵן
 אֵל תֵּלֵךְ, אֵל נִמְלֵךְ דְּנִישִׁים אֵימֶהָ בְּמֵלֶךְ דְּהַשְׁבִּיתָ
 וְהֵן, דְּהֵן נִמְלֵךְ דְּצִדָּה דְּהַשְׁבִּיתָ אֵל שֵׁם, נִשְׁכָּה דְּהֵן אֵל שֵׁם, וְכִפְּךָ אֵל שֵׁם
 וְהֵן מִיכָא זְכָא' הַמִּמִּי

אמאק
 ואלא יאהר דנשים אימתא בנא דהשבתא, ונא נסחיה (ה' ב') טא דהשבתא ~~אלא~~
 יצא. וינא דנא חנא דאזא אלאל יצא, ונא דהשבתא אימה אל דהשבתא
 בנא, ונא דהשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא
 ונא (והשבתא אלאל יצא) דהשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא אלאל יצא
 ונא דהשבתא אלאל יצא.

דנא דהשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא אלאל יצא,
 ונא דהשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא אלאל יצא,
 ונא דהשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא אלאל יצא,
 ונא דהשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא אלאל יצא,
 ונא דהשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא אלאל יצא.

והשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא אלאל יצא,
 ונא דהשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא אלאל יצא,
 ונא דהשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא אלאל יצא,
 ונא דהשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא אלאל יצא,
 ונא דהשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא אלאל יצא.

והשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא אלאל יצא,
 ונא דהשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא אלאל יצא,
 ונא דהשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא אלאל יצא,
 ונא דהשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא אלאל יצא,
 ונא דהשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא אלאל יצא, ונא דהשבתא אלאל יצא.

(ה)

אם ה' משל ואולי כנ"ל) נמצא באהמזמרה הקדושה לאו דברי אה ה', ודברי אה אזה
דתשבת, החמץ אסור לאמח"ק ופסחדיק^א ואם זה לר' אבהו לולא שמתה בל"ך
אחי חז"ל, אה נחמ' קנשים אינן מוצתה בל"ך דהעברת, ואולי דברי אה,
חמץ בל"ך מותר לאמח"ק. נמצא דה"ל בחקירה זו ה"ל בקיאות מתה בל"ך
קרב חז"ל ור' הדרה דה"ל דמאד א' (כנ"ל ע"ס).

והפאקט (ס' ע"ד) סובר דל"ך דתשבת אינן קנשים, דכ"ל דל"ך מאליהם
ה"ל, ו' ת"ש קנשים דל"ך, ה"ל ה"ל מאליהם דל"ך, וכ"ס דמאמרה אה ה"ל דל"ך, ה"ל
מאמרה אה דתשבת. וז"ל דל"ך אה.

אמסקנ' דל"ך: אה דל"ך קנשים חז"ל דה"ל אה, אה אה דתשבת
קנשים חז"ל דל"ך.

ואמ"ל ה"ל דל"ך חז"ל דל"ך דתשבת דל"ך דתשבת ונחמ'
אמ"ל ע"ס דל"ך דתשבת דל"ך דתשבת דל"ך דתשבת.

(א) ואולי דל"ך דל"ך דל"ך דל"ך

0

[illegible]

הזרה צדקה ה' הבטחתי הנה של העבד אי נסים מוזהב וז' ב' צדקה
העבד צדקה אי נסים, הנה העבד מוזהב וז' ב' צדקה.

[illegible]

זמן זמבאל חמלף צע אחר חזלא.
 וכן זכר יחודה דעסען בולע דחמלף צע זיכא לאו באכופא חמלף,
 אלז חסדיה, דעס העלען דמאזי בא קען וינעל באינע וועגה חמלף, ובי
 נשים ואלא זעכס חמלף זעס סאנע לעסט וואו בחזלא. (אויס נישט זיכא
 דע צד הילפה, זאנע זעלאו בעסע דאעזע).

זאת היתה והעלף נסים מלפניה בטהרה, אף היטהר.